Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

Nr. 226 Joi 27 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-iei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/950

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.99.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

INTOVĂRĂŞIRILE AGRICOLE

Când vreme îndelungată te-ai obişnuit să munceşti singur bucata ta de pământ, să nu împarţi cu nimeni nici necazurile, nici bucuriile, greu îţi vine să porneşti spre o viaţă în care un colectiv de oameni deopotrivă cu tine să-ţi fie principalul sprijin şi împreună cu acest colectiv să munceşti pentru a-ţi agonisi un trai omenesc. Aceasta înseamnă ca de bunul mers al treburilor întregului colectiv să depindă prosperitatea propriei gospodării.

Viaţa pe care au început s'o trăiască primii ţărani colectivişti, recoltele pe care ei le obţin, construcţiile care se efectuează în gospodăriile colective, toate te îndrituesc să fii convins că drumul colectivizării este singurul care poate face din ţăranii muncitori, oameni liberi de a trăi omeneşte.

Dar nu este un lucru uşor să convingi ţăranul sărac sau mijlocaş, care nu de azi — de ieri este legat de bucata de pământ pe care o lucrează, să şi-o unească cu cea a altora de-o seamă cu el, pentru a forma o gospodărie agricolă colectivă.

Gospodăria agricolă colectivă este o formă superioară de asociere a ţărănimii muncitoare. Pentru a ajunge la această formă superioară, se poate merge treptat, trecând printr'o formă inferioară de asociere a ţăranilor muncitori, adică întovărăşirea agricolă. Şi în cadrul întovărăşirii agricole ţăranii muncitori îşi unesc parcelele lor de pământ, care rămân însă proprietatea lor, îşi unesc uneltele şi vitele de muncă care nu se colectivizează, ci rămân în proprietatea lor. Astfel, se realizează o întovărăşire pentru lucrarea pământului în comun pe o întindere mare, folosindu-se maşinile şi tractoarele pe care Statul le pune la dispoziţie prin S.M.T.

În ţara noastră ţăranii muncitori au pornit cu curaj la realizarea întovărăşirilor.

În campania agricolă din primăvara anului 1951, cca. 354.000 de ţărani săraci şi mijlocaşi au întemeiat peste 4.000 de asemenea asocieri înglobând o suprafaţă de 428.000 hectare. Rezultatele obţinute de întovărăşirile agricole create în anii precedenţi sunt cele care determină crearea de noi întovărăşiri. Recoltele bogate dobândite de colectiviştii şi ţăranii muncitori întovărăşiţi din regiunea Galaţi au făcut ca până în prezent 2.932 ţărani săraci şi mijlocaşi din numeroase comune ale acestei regiuni să se întovărăşească, încheind contract cu S. M. T. Şendreni pentru o suprafaţă de 6.242 hectare.

Dar Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra muncii pe tărâmul construirii gospodăriilor agricole colective şi al întovărăşirilor agricole arată că întovărăşirile agricole existente nu sunt organizate pe o bază trainică şi nu pot convinge pe ţăranii muncitori de folosele lucrării pământului cu tractoarele şi maşinile. Din ce cauză? Doar este vorba de întovărăşiri în care au intrat un număr mare de ţărani muncitori. Hotarele sunt acelea care îl leagă pe ţăranul muncitor de petecul de pământ, care nu i-a adus niciodată un belşug de produse. Aceste hotare n'au fost date la o parte şi nu s'a trecut la o comasare a pământului în aşa fel ca să se poată folosi tractoarele şi maşinile cu un randament deplin. Hotărîrea preconizează înfiinţarea unor întovărăşiri trainice care să nu fie desfiinţate după campania agricolă. Pe de altă parte drepturile acelora care au venit în întovărăşire cu un număr mai mare de braţe de muncă sau de maşini, vite, în general inventar agricol, sunt precizate clar în Hotărîre: „Membrii întovărăşirii care ajută altor membri la executarea diferitelor munci, cu braţe de muncă, vite şi maşini agricole, primesc din partea acestora o plată în natură sau bani, conform tarifului stabilit de adunarea generală".

Ţăranii muncitori vor primi desigur, cu simpatie noul tip de întovărăşiri agricole, care le arată avantajele marii gospodării agricole şi-i va face să dorească transformarea acestor întovărăşiri mai departe într'o formă superioară de asociere, în gospodării agricole colective. Gospodăria colectivă „Viaţă Nouă" din Sântana-Arad s'a creat pe baza dorinţei ţăranilor de a trece dela o simplă întovărăşire la o gospodărie colectivă. Şi este firesc ca întovărăşirile agricole să se bucure de sprijinul ţăranilor colectivişti care sunt un fel de fraţi mai mari şi cu experienţă mai bogată ai ţăranilor muncitori întovărăşiţi. Experienţa agrotehnicei sovietice aplicată pe întinderi mari de pământ, lucrul cu maşinile şi tractoarele Statului, la un preţ dinainte fixat, totul va face să se obţină recolte cât mai bogate, spre a se accelera drumul ţărănimii muncitoare pe calea progresului.

IN INTÂMPINAREA „ZILEI FORŢELOR ARMATE ALE R.P.R."

În timpul diferitelor exerciţii de luptă, când trebue să lipsească mai mult timp din cazarmă, ostaşii Armatei noastre nu întrerup ridicarea nivelului lor politic şi cultural.

În clişeu, militarii unei subunităţi folosesc clipele de repaus citind cărţi şi ziare la clubul ostăşesc de campanie.

In legătură cu concursul de poezii, cântece şi marşuri ostăşeşti

In cinstea zilei de 2 Octombrie, Ziua Forţelor Armate ale R.P.R., Direcţia Superioară Politică a Armatei a iniţiat, în cursul lunii Septembrie, un concurs de poezii, cântece şi marşuri ostăşeşti.

Până la termenul de închidere a concursului au fost primite lucrări din partea unui mare număr de ofiţeri, sergenţi şi ostaşi ai Forţelor noastre Armate, precum şi din partea a numeroşi muncitori, ţărani muncitorii, elevi, funcţionari şi meseriaşi din întreaga ţară.

Participanţii la concurs au folosit acest minunat prilej pentru a-şi exprima dragostea faţă de Armata noastră Populară, scutul cuceririlor revoluţionare ale poporului muncitor, faţă de Partidul Muncitoresc Român, organizatorul şi făuritorul victoriilor noastre.

Militari şi oameni ai muncii au cântat deasemeni în versuri avântate frăţia de arme româno-sovietică şi Divizia Tudor Vladimirescu-Debreţin, sâmburele Armatei noastre Populare.

Multe din lucrările prezentate vor apărea în publicaţiile militare, iar autorii lor vor fi îndrumaţi pentru a-şi continua activitatea.

Casa Centrală a Armatei pregăteşte un bogat program de manifestări culturale

In cinstea zilei de 2 Octombrie, „Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Române", Casa Centrală a Armatei pregăteşte un bogat program de menifestări culturale.

In cadrul acestor manifestări se vor ţine următoarele conferinţe: Joi 27 Septembrie, ora 19, în sala de lectură a bibliotecii Casei Centrale a Armatei, o seară literară intitulată: „Intâlnire cu un scriitor militar"; Joi 27 Septembrie, ora 19, în sala de conferinţe a Casei Centrale a Armatei, conferinţa „Colaborarea militară româno-rusă dealungul veacurilor"; Sâmbătă 29 Septembrie, ora 15, la Palatul Pionierilor, conferinţa „Eroi ai armatei R.P.R."; în aceeaşi zi, la ora 18, în sala de conferinţe a Casei Centrale a Armatei, conferinţa „Familiile militarilor sărbătoresc cu entuziasm Ziua Forţelor Armate ale R.P.R."; Duminică 30 Septembrie, ora 10, în sala de conferinţe a Casei Centrale a Armatei, conferinţa „Divizia Tudor Vladimirescu-Debreţin, sâmburele armatei noastre populare"; în aceeaşi zi, la ora 18, în sala de conferinţe a Casei Centrale a Armatei conferinţa „Frăţia de arme româno-sovietică în literatura noastră".

Intre 25 Septembrie—1 Octombrie, se va desfăşura la cinematograful Casei Centrale a Armatei, un festival cinematografic în cadrul căruia vor rula filmele: „Sevastopol — km. 4"; „Bătălia Stalingradului", ambele seriI; „Oameni curajoşi"; „Intâlnire pe Elba"; „Misiunea secretă" şi „Submerinul PK 8". In ziua de 2 Octombrie va avea loc în sălile Muzeului Simu, deschiderea festivă a expoziţiei „Armata în plastica românească".

SĂPTĂMÂNA MUZICII ROMÂNEŞTI

Lucrările celei de a doua plenare a Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

Miercuri dimineaţă au început, în sala Dalles, desbaterile celei de a doua plenare a Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

Şedinţa a fost prezidată de d. Matei Socor, Maestru Emerit al Artei din R.P.R., preşedintele Uniunii Compozitorilor.

D. Alfred Mendelsohn a desvoltat următorul referat:

„Problemele creaţiei muzicale simfonice şi de cameră, instrumentale şi vocale"

— Referatul ţinut de d. Alfred Mendelsohn —

Eliberarea ţării noastre de către Armata Sovietică, a deschis pentru creaţia noastră muzicală ca şi pentru întreaga viaţă artistică şi culturală, perspectiva unei desvoltări înfloritoare pe o bază nouă, populară, profund democratică. In aceste condiţii noi, bucurându-se permanent de îndrumarea şi sprijinul temeinic al partidului, compozitorii noştri au putut înregistra succese crescânde în muzica simfonică, de cameră, instrumentală şi vocală.

Referentul a arătat apoi că în 1944 exista un număr de 3 orchestre simfonice, iar în prezent avem 10 orchestre simfonice. Din 1944 şi până azi numărul ascultătorilor s'a înmulţit de peste 11 ori. Faţă de situaţia dinainte de 23 August, numărul lucrărilor româneşti simfonice programate a crescut de 27 ori.

La acestea se adaugă activitatea orchestrelor Comitetului de Radio, a orchestrelor Comitetului Cinematografiei, precum şi a celor peste 20 de orchestre semi-simfonice.

Această largă difuzare a creaţiei muzicale naţionale — spune în continuare referentul — se îmbină cu preocuparea de a făuri compozitorilor condiţii tot mai bune de viaţă şi de creaţie.

Cele mai de seamă evenimente din viaţa poporului nostru şi-au găsit răsunet în creaţia compozitorilor noştri.

Creaţia muzicală simfonică, vocal-simfonică şi de cameră, s'a îmbogăţit în anii din urmă cu lucrări valoroase ca Simfonia II-a de Mihail Andricu, „Ogoare noi în lunca Prutului" de Sergiu Natra, Simfonia I-a de Ion Dumitrescu, „Mierla lui Ilie Pintilie" de Anatol Vieru, „Mama" de Matei Socor, quartetul lui Marţian Negrea şi altele.

Cele trei concerte simfonice care au avut loc în cadrul „Săptămânii Muzicii Româneşti", prin răsunetul cald şi puternic pe care l-au avut lucrările prezentate în masa auditorilor, prin manifestarea entuziastă a publicului neîntâlnită încă la o producţie de muzică românească, confirmă drumul just al creaţiei noastre muzicale. Aceasta arată că, în condiţiile de azi, în lupta împotriva influenţelor formaliste şi cosmopolite, forţele creatoare, proaspete şi viguroase ale compozitorilor noştri s'au dovedit capabile să realizeze opere valoroase. Noua creaţie a demonstrat cu putere falsitatea teoriilor care încercau să pună la îndoială posibilităţile de desvoltare a muzicii noastre.

Oratoriul „Tudor Vladimirescu", executat în cadrul „Săptămânii Muzicii Româneşti", zugrăveşte cu însufleţire un episod din trecutul de luptă al poporului nostru. Compozitorul Gheorghe Dumitrescu a reuşit să redea cu o mare plasticitate şi vigoare aspectele dramatice ale acestei lupte. Lucrarea lui Gheorghe Dumitreşcu emoţionează puternic prin măreţia ei, prin forţa ei răscolitoare.

Ca şi oratoriul „Tudor Vladimirescu", balada „Gheorghe Doja" pentru cor şi orchestră de Constantin Palade, este însufleţită de un cald patriotism şi foloseşte cu măestrie graiul muzical al poporului.

Noua lucrare „Sub soarele păcii" de Hilda Jerea reprezintă un mare pas înainte în creaţia acestei compozitoare. In acest oratoriu autoarea a abordat cea mai importantă temă a actualităţii noastre: pacea.

Frumoasa muzică pentru baletul „Luceafărul", plină de melodie, de plasticitate şi dramatism, marchează un progres în activitatea creatoare a lui Mihail Andricu.

Partea I-a din simfonia tânărului compozitor Sergiu Natra reprezintă o valoroasă realizare prin conţinutul bogat, isvorît din viaţa oamenilor muncii.

Dorinţa de a zugrăvi viaţa ţărănimii noastre muncitoare a inspirat compozitorului Sabin Drăgoi suita „Petrecere populară", lucrare plină de calităţi melodice, care vădesc o adâncă cunoaştere a genului muzical al poporului.

(Continuare în pag. 2-a)

COMPLOTUL AŢÂŢĂTORILOR LA RĂZBOI

(Dela corespondenţii speciali ai ziarului „Pravda")

La 20 Septembrie s'a încheiat la Ottawa sesiunea Consiliului Pactului Atlanticului de Nord. Diplomaţii americani veniseră la Ottawa cu singurul scop de a impune ţărilor participante la blocul Atlanticului o serie de hotăriri care, cu câteva zile înainte de deschiderea sesiunii dela Ottawa, fuseseră adoptate la conferinţa dela Washington a miniştrilor afacerilor externe ai Statelor Unite, Angliei şi Franţei.

Conţinutul acestor hotăriri este destul de bine cunoscut din informaţiile publicate de presa mondială. In centrul pregătirilor americane din Europa stă chestiunea grăbirii militarizării Germaniei.

Sub presiunea Statelor Unite, guvernul Angliei şi acel al Franţei au capitulat şi au trădat din nou interesele naţionale ale ţărilor lor. La conferinţa dela Washington ele au acceptat în întregime planul american pentru reinvierea accelerată a militarismului german. Acum, unele ziare americane scriu pe faţă despre viitorul rezervat formaţiilor militare germane potrivit intenţiilor autorilor americani ai planului „francez" Pleven.

„Germaniei Occidentale, scrie „Wall-Street Journal", nu numai că i s'a permis să aibă trupe, dar i se cere să creeze trupe. Restricţiile în privinţa acestei chestiuni se vor afla în mâinile puterilor occidentale. Totuşi ar fi o iluzie să credem că aceste restricţii vor fi într'adevăr restricţii".

Tot atât de sincer s'a pronunţat încă dela începutul conferinţei dela Ottawa şi alt purtător de cuvânt al Wall-Street-ului, ziarul „New York Times": Ceeace este Japonia în Răsărit, Germania este în Apus. Noi avem nevoie de germani... Ei sunt unii dintre cei mai buni soldaţi din lume... Conferinţa Consiliului organizaţiei Nord-Atlantice se va ocupa de o problemă de importanţă primordială: problema reînarmării Germaniei". Ştiind că până la urmă vasalii lor le vor aproba hotărîrile, cercurile conducătoare americane nici n'au găsit măcar de cuviinţă să supună discuţiei hotărîrile privitoare la Germania, adoptate la conferinţa dela Washington. Scopul a fost foarte clar: fără desbateri inutile, să impună hotărîrile în legătură cu chestiunea germană, adoptată la conferinţa dela Washington. Acheson, Morrison şi Schuman care au luat cuvântul la conferinţa dela Ottawa s'au mărginit să dea informaţii scurte. „Miniştrii afacerilor externe ai celor trei puteri, a scris ziarul „New York Times", au informat pe participanţii la sesiune despre negocierile lor dela Washington. Aceste explicaţii s'au dovedit a fi necesare pentru potolirea îndoielilor pline de îngrijorare ale micilor puteri..."

Totuşi, diplomaţiei americane nu i-a fost chiar aşa de simplu să liniştească pe partenerii îngrijoraţi din cadrul pactului Nord-Atlantic. Nemulţumirea partenerilor minori

I. FILIPPOV
E. LITOŞKO

(Continuare în pag. 4-a)

ECHIPA DE ATLETISM A U.R.S.S. VA PARTICIPA LA CONCURSURI DEMONSTRATIVE ÎN ORAŞUL STALIN, CRAIOVA, PLOEŞTI ŞI IAŞI

La invitaţia Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport de pe lângă Consiliul de Miniştri, sportivii participanţi la campionatele internaţionale de atletism ale R.P.R. au plecat eri dimineaţă în excursie la Oraşul Stalin şi Poiana Stalin.

Atleţii sovietici şi români vor participa la concursuri demonstrative organizate în Oraşul Stalin, Craiova, Ploeşti şi Iaşi.

INSEMNĂRI
ELEVI, PROFESORI, PĂRINŢI...

A trecut perioada dela începutul anului şcolar, când elevul nu şi-a găsit încă locul în bancă, încă nu s'a împrietenit cu dascălul şi cu manualele didactice, n'a intrat încă în ritmul vieţii de-un an.

Toate şi-au statornicit acum făgaşul. Procesul acesta deosebit de gingaş şi adesea hotărîtor pentru viitorul destin al şcolarului a fost înlesnit din vreme prin larga pregătire prealabilă, care s'a adresat în egală măsură şcolii şi elevilor profesorilor şi părinţilor. Au dispărut asperităţile de odinioară.

Foştii elevi de altădată, astăzi cu părul cărunt, îşi mai aduc desigur aminte cum se desfăşura viaţa şcolară şi care erau aceste asperităţi. Elevii se plângeau de dascăli. Dascălii de elevi. Părinţii când de dascăli, când de copii. Şi toţi împreună de şcoală: ba că e umedă şi întunecoasă, ba că e frig şi că n'au sosit lemnele, ba că directorul ţine încuiat laboratorul ca să nu se deterioreze zestrea pentru care răspunde el şi aşa mai departe.

Există o întreagă literatură care a imortalizat această epocă, în frunte cu necruţătoarele schiţe ale lui Caragiale. Faimosul Chicoş-Rostogan nu era o excepţie. Nu însemna o excepţie nici corespondenţa oficială f.f.f. urgentă pentru aprovizionarea şcolii cu lemne, începută în luna lui Septembrie, ca să-şi capete deslegare în luna lui Mai, când rozele înfloresc.

Din totalizarea acestor racile mărunte în aparenţă se adâncea dela an la an racila cea mare a învăţământului nostru, care ne-a ţinut trei sferturi de veac pe tabloul de „onoare", fără rivali, în recordurile analfabetismului din Europa.

Cum tot după aceste simptome se putea explica uşor şi celălalt record, al şomajului intelectual dintre cele două războaie, când prin contrast, pe deoparte, mai mult de jumătate din populaţia ţării zăcea în beznele neştiinţei de carte, iar pe de altă parte contingentele proaspete ale posesorilor de diplome şi titluri academice nu-şi găseau întrebuinţare şi mureau de foame. Făţarnicele ofensive culturale n'aveau nicium contact cu realităţile noastre. Reformele erau pe hârtie. Şcoala nu pregătea oameni formaţi pentru viaţă şi utili societăţii. Furniza diplome şi atâta tot.

Prin ce miracol s'ar fi desăvârşit deci acea legătură omogenă şi armonică între elevi, dascăli şi părinţi, de care are nevoie învăţământul pentru a-şi da din plin adevăratele roade?

La aşa şcoală, aşa dascăli şi aşa elevi.

Poate s'ar cuveni de adăogat că din aşa şcoală, cu aşa dascăli şi elevi de ieri, au primit pregătirea majoritatea părinţilor de astăzi. Ca atare mai poartă stigmatele învăţământului de odinioară. Deaceea nu întotdeauna sunt cei mai fericiţi colaboratori ai dascălilor în noua şi sănătoasa îndrumare a învăţământului. Prin nenumărate fire invizibile se simt încă atraşi către acest neant al trecutului în care şi-au format mentalitatea.

Socot că e nevoie de rostit răspicat şi curajos acest adevăr. Ca în orice epocă de tranziţie, nu odată victimele de ieri se transformă fără voie în culpabilii de astăzi, opunând o rezistenţă inconştientă proceselor istorice şi sociale care depăşesc ritmul primenirilor psihologice. Mă gândesc la cartea de o extraordinară actualitate pentru stadiul în care ne aflăm noi, CARTEA PENTRU PĂRINŢI, scrisă de marele pedagog sovietic Macarenco, puţină vreme înainte de moarte.

Folosind experienţele personale, Macarenco a pus în această carte aproape toate problemele care lasă desorientaţi părinţii într'o asemenea epocă de rapidă transformare. Şi cu o adâncă umanitate, cu o adâncă pătrundere a analizat mecanismul psihologic al acestor vinovaţi fără vină, ajutându-i să se lumineze singuri.

E o carte pentru început de an şcolar, de care au nevoie părinţii, tot aşa cum copiii lor au nevoie de manualele didactice. Un îndreptar pentru părinţi, de-o incalculabilă forţă de convingere şi de-un optimism vrednic de toate biruinţele pedagogice ale lui Macarenco. Fiindcă nicio problemă nu porneşte dela premize abstracte, ci dela fapte, dela cazuri concrete. Şi soluţia fiecărei probleme se întemeiază tot pe un fapt din realitatea concretă. O deslegare pe care o oferea viaţa — dar oamenii nu aveau încă ochi de văzut s'o vadă.

Cezar Petrescu

TRĂNCĂNEALĂ

Societatea de Telefoane invită pe abonaţi să limiteze convorbirile telefonice la minimum de timp în anumite ore.

— Ce eşti grăbită, dragă? Nu vorbim decât de un ceas!...

de ROSS

O CARTE DESPRE CHINA NOUĂ

Impresiile pe care scriitoarea sovietică Olga Ceciotchina le-a cules din călătoria ei în China eliberată sunt deosebit de interesante. Autoarea n'a trecut grăbită asupra niciunui fapt, s'a străduit să descopere semnificaţia fiecărui fenomen, chiar dacă părea mărunt. Deschiderea unui magazin cu preţuri fixe e un lucru obişnuit aiurea. Dar în China, unde domneşte sistemul tocmelii orientale, e simbolul unor prefaceri adânci. In cătuşe zac luptătorii pentru libertate din toate ţările capitaliste. Dar cătuşele cu care banditul Ciang Kai Shek îi înlănţuia pe patrioţii chinezi purtau inscripţia: „made în U.S.A.". Faptul acesta în aparenţă mărunt vorbeşte despre trecuta înrobire a Chinei de către imperialiştii americani; cătuşele neutilizate vorbesc despre dobândirea neatârnării. In carte abundă astfel de observaţii grăitoare, care toate laolaltă îţi dau impresia că eşti martorul unui moment unic în istoria umanităţii, când sute de milioane de oameni se smulg din jugul unei milenare tradiţii a exploatării şi umilinţii şi dobândesc încredere în forţele proprii, învaţă să se preţuiască, să fie demni. Pe aceşti oameni, Olga Ceciotchina caută să-i cunoască, să-i înţeleagă în operele de artă pe care le-au durat, în faptele lor eroice, în comportarea lor de fiecare zi.

Autoarea prinde şi comunică în paginile cărţii ei, patosul revoluţionar care dă milioanelor de chinezi forţa s'o rupă cu trecutul, să păşească pe drumul reînoitor. Eroism înseamnă nu numai să lupţi cu arma în mână pentru eliberarea ţării, pentru a zădărnici manevrele bandiţilor şi spionilor instruiţi de americani pe insulele neeliberate încă, pentru a-i descoperi pe complotişti şi bandiţi. Eroism e să înfrunţi apele vijelioase ale imenselor fluvii ale căror diguri au fost aruncate în aer de gomindanişti.

Eroism presupune lupta pentru doborîrea moşierilor, pentru pământ. Fiindcă nu e uşor să te ridici împotriva acelora pe care din străbuni i-ai considerat capi ai familiei tale, stăpâni absoluţi, zeităţi.

Cartea Olgăi Ceciotchina evocă momente patetice din lupta poporului chinez pentru libertatea sa. Marile oraşe, satele sunt înconjurate de ziduri. Zidurile acestea nu vorbesc despre o izolare, ci despre dorinţa chinezilor de a se împotrivi nesăţioşilor cotropitori. In marile oraşe chineze sunt cartiere întregi în care, „intrarea câinilor şi a chinezilor" era altădată prohibită de gauleiterii yankei, englezi, niponi sau olandezi. Din aceste cartiere aruncau soldaţii mercenari gloanţe dumdum în muncitorii grevişti, în studenţii progresişti. Aci se ordona înarmarea lui Ciang Kai Shek, de aci îşi primea simbria trădătorul. In lupta împotriva cotropitorilor poporul chinez şi-a făurit conducători viteji şi înţelepţi.

Mao Tse-dun a pornit dintr'un sat sărac. Părinţii lui locuiau împreună cu alte trei familii într'o odaie fără plafon, cu zidurile înegrite de fum. Dar locuitorii cătunului acestuia, unde nu poţi ajunge cu căruţa, au salvat cu preţul vieţii lor mormintele părinţilor conducătorului lor, mormintele pe care banditii gomindanişti voiau să le profaneze. Azi chipul lui Mao Tse-dun luminează în toate casele. Şi alături de el se află pretutindeni portretul lui I. V. Stalin. Pentrucă în sufletul fiecărui chinez e vie dragostea şi recunoştinţa pentru Marea Uniune Sovietică, pentru conducătorul ei.

Cartea Olgăi Ceciotchina descrie impresionante momente din lupta ţărănimii muncitoare pentru pământ, din lupta muncitorimii pentru o producţie mai înaltă, din lupta întregului popor pentru o Chină Nouă.

Autoarea vorbeşte despre creşterea nivelului de viaţă, mai ales în Manciuria. Lucrătorii nu mai locuesc în case fără ferestre în care pătrunde ploaia şi vântul, ci în blocuri. Astăzi ei mănâncă orez şi găină; altă dată se hrăneau cu turte de floarea soarelui chiar de Anul Nou.

Reportajele documentate, scrise cu o mare măestrie literară, ale Olgăi Ceciotchina, au meritul de a nu idealiza realitatea. Autoarea vorbeşte mult despre sărăcia din unele sate, din cartiere întregi, despre mizeria oamenilor care locuiesc în bărăci plutitoare şi despre muncitoarele care lucrează cu copiii legaţi de spate.

Dar citind reportajele Olgăi Ceciotchina, simţi cum lumea aceasta a suferinţei, mizeriei şi a umilinţei se prăbuşeşte, asiştI la naşterea unei lumi fericite, dobândeşti o imagine reală a ceeace a fost, a ceeace este şi mai ales a ceeace va fi China.

Mircea Leonte

GRIJA OBŞTEASCĂ PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIREA MUNCII LA MAGAZINELE COMERŢULUI DE STAT ŞI COOPERATIST

Pieţele, magazinele şi centrele de desfacere ale comerţului de Stat şi ale unităţilor cooperatiste cunosc zilele acestea o animaţie deosebită. Paralel cu cumpărăturile curente, cetăţenii se aprovizionează din vreme cu cantităţile de legume şi zarzavaturi necesare pe timpul iernii. Dând toată atenţia acestei probleme, salariaţii unităţilor comerciale de Stat şi cooperatiste îşi organizează munca din ce în ce mai bine, pentru a face faţă cu cinste cerinţelor masselor consumatoare.

Dacă condiţiile de aprovizionare devin pe fiecare zi tot mai satisfăcătoare datorită belşugului de produse agraro-alimentare din acest an, odată cu aceasta, populaţia muncitoare manifestă o exigenţă crescândă faţă de felul cum îşi îndeplinesc sarcinile salariaţii din comerţul de Stat şi cel cooperatist. Această preocupare dovedeşte sporirea grijii pentru buna funcţionare a unităţilor comerţului nostru socialist, pentru apărarea şi desvoltarea bunurilor obştesti.

O asemenea atitudine, constituie un aspect al colaborării dintre unităţile de desfacere şi masele consumatoare.

Din iniţiativa Uniunii Sindicatelor de Salariaţi din Comerţ, Finanţe şi Cooperaţie şi a Consiliului Sindical Regional-Bucureşti a avut loc de curând o consfătuire între muncitorii uzinelor „23 August" din Capitală şi reprezentanţii unităţilor comerţului de Stat şi cooperatist din raionul 23 August.

Consfătuirea a avut darul să scoată la iveală, pe lângă rezultatele bune obţinute pe tărâmul aprovizionării oamenilor muncii, atât de către sectorul comerţului de Stat, cât şi de cel al cooperaţiei de consum şi unele lipsuri care mai există încă în activitatea acestora. Prin sesizările şi propunerile pe care le-au făcut, muncitorii au dat un preţios ajutor salariaţilor din comerţul de Stat şi cooperatist

Atât din raportul prezentat de preşedintele Comitetului de Intreprindere al uzinelor „23 August", cât şi din discuţiile care au urmat, a reieşit în mod clar că în munca unor unităţi comerciale de Stat şi a cooperativei raionale „Secera şi ciocanul" sunt o serie de lipsuri serioase care pot şi trebue să fie lichidate.

Astfel, la magazinul din Bulevardul Muncii, salariaţii cooperativei au o atitudine nejustă faţă de consumatori, distribue mărfurile „pe sprânceană" sau le dosesc pentru a le vinde cunoscuţilor. Atunci când soseşte peşte, este ales cel mare deoparte şi cel mic de alta şi este impachetat dinainte, pentru a nu se mai observa lipsa la cântar cu care este vândut. Aci s'a vândut chiar peşte putrezit.

Restaurantul cooperativei „Secera şi ciocanul" din Calea Moşilor 271 constituie un grăitor exemplu de proastă gospodărire. In pivniţă sunt împrăştiate numeroase butoiaşe cu untură provenită dela porcii tăiaţi de cooperativă, deşi

(Continuare în pag. 4-a)